

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie **P. N.** oraz **H. Ś.**, skazanych z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 sierpnia 2015r.,

wniosków obrońców

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 stycznia 2015r., sygn. akt IX Ka 847/14, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w Warszawie z dnia 16 grudnia 2013r., sygn. akt IV K 338/10, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacjach wniesionych od powyższego wyroku Sądu Okręgowego obrońcy skazanych złożyli wnioski o wstrzymanie wykonania tego orzeczenia, które jednak na uwzględnienie nie zasługiwały.

Przewidziana w art. 532 § 1 k.p.k. prerogatywa Sądu Najwyższego ma charakter wyjątkowy, gdyż przełamuje zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (art. 9 § 1 i 2 k.k.w.). Zastosowanie odstępstwa od tej reguły może być zatem uzasadnione jedynie rangą i charakterem zarzutów kasacyjnych, bądź szczególnymi okolicznościami sprawy, determinującymi uznanie, że wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanych nieodwracalne skutki.

Obrońca P.N. swój wniosek motywował tym, że skazany odbył już część z orzeczonej kary pozbawienia wolności, a nadto wymierzono mu wysoką grzywnę, co w przypadku dalszego pobytu w zakładzie karnym spowoduje konieczność orzeczenia zastępczej kary pozbawienia wolności, a to z kolei stoi w sprzeczności z humanitarnym wykonywaniem orzeczeń. Argumentacja ta nie była przekonująca i to głównie dlatego, że powoływała się na okoliczności inne niż te – wskazane powyżej – które podlegają ocenie w ramach art. 532 § 1 k.p.k. Wprawdzie podniesione w kasacji zarzuty wymagają szczegółowego rozważenia na rozprawie, jednak ich wstępna analiza nie dawała wystarczających podstaw do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku.

Obrońca H. Ś. wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku w ogóle nie uzasadnił. W odniesieniu do tego zatem skazanego pozostaje odwołać się do przedstawionej już wyżej argumentacji, wraz z wyrażeniem wstępnej oceny, że podniesione w tej kasacji zarzuty nie dają podstaw do pozytywnego zastosowania art. 532 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.